

До «батька спельти» генетика Федора Парія (другий ліворуч) та головного агронома Олексія Задираки (другий праворуч) чимало запитань у керівників сільгосппідприємств (зліва направо) Анатолія Марченка, Михайла Ткалича та Володимира Довганя.

Науковець із ВНСУ Андрій Васильченко розповів про особливості вирощування спельти.

Гості зі Львова Василь Телішевський (ліворуч) та Руслан Кравчак жваво дискутують із Федором Парієм.

Спельта розширює коло своїх прихильників

У РЕДАКЦІЇ «ЧЕРКАСЬКОГО КРАЮ» ВІДБУЛАСЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ «СПЕЛЬТА-2015»

На цей не геть власний для традиційних редакційних клопотів захід зібралося хоча і не так багато учасників, але це були справжні поціновувачі древньої пшениці. Всі ті, хто, дізнавшись про пшеницю прадавніх історичних епох, вирішив долучитися до її відродження на сучасних українських ланах. Це вже вдруге ми проводимо таку вузькоспеціалізовану конференцію, але на відміну від минулого року цього року у день Маковія в редакцію прибули зацікавлені керівники сільгосппідприємств, фермери, агроспеціалісти не лише із Черкащини, а й гості з Херсонської, Львівської та Харківської областей. Їхній увазі було запропоновано наукові доповіді та розповідки про спельту — древню

озиму пшеницю, зерно якої має 18-22 відсотки білка та 40-49 відсотків сирової клейковини. Із доповідями виступили завідувач кафедри генетики, селекції рослин та біотехнології Уманського національного університету садівництва, доктор біологічних наук Федір Парій, аспірант цієї кафедри Ірина Діордієва, науковці з Всеукраїнського наукового інституту селекції — кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник Олена Твердохліб та завідувач відділом зернових культур Андрій Васильченко. Але особливий, навіть сказати б надзвичайний інтерес викликали доповіді двох хліборобів — головного агронома ТОВ «Надія» Тальнівського району Олексія Задираки і голови фермерського господарства «Мрія» Золо-

тонського району Михайла Ткалича, які цього року виростили спельту. Присутні засипали їх запитаннями, які стосувалися найрізноманітніших аспектів роботи з мандрівницею з епохи трипільської культури. І Олексію Івановичу, і Михайлу Васильовичу довелося докладно розповісти про все — від сівби і до молотби вирощеної ними спельти на Черкаській землі. Чимало запитань до прихильників спельти було і в представників черкаських ЗМІ, власкорів центральних видань, національного радіо та телебачення. Багатоох учасників цікавило й практичне використання спельти на виготовлення круп, для додавання при випіканні хліба, для кондитерських виробів. Багато хто дізнавався, як роздобути насіння для сівби.

Гості конференції відвідали музей В.Симоненка, що в приміщенні редакції.

А замість традиційних кави-брейк та фуршету всі учасники конференції по-смакували запашною і не-

звичною на смак кашею зі спельти.

Василь МАРЧЕНКО, фото автора

19 серпня — День пасічника

БДЖОЛИ ДОГЛЯД ЛЮБЛЯТЬ

Василь Володимирович Дробот за фахом — пасічник. Цю спеціальність свого часу здобув у Мокрокалігірському СПТУ. Працював на пасіках в Ярошівському радгоспі в селах Любисток та Надвисся. Пізніше — на заводській пасіці місцевої цукроварні. Та занепадали колгоспи, радгоспи, заводи — настав час, коли вони

збували й пасіки. Тоді пасічник Василь Дробот змушений був податись на заробітки в Росію, в Ленінград. А чотири роки тому директор Ярошівського приватного сільськогосподарського підприємства «Агрофірма «Хлібороб» Юрій Андрущенко запропонував Василію Володимировичу посаду пасічника в своєму господарстві. Від-

Пасічник Василь Дробот із задоволенням виймає із вулика повномедні щільники.

тоді він і господарює на пасіці «Хлібороба». Нині під його орудою на ній 53 бджолородини.

— Старанний і дбайливий Василь Володимирович у роботі, — роз-

повідає про підлеглого директор ПСП «АФ «Хлібороб» Юрій Борисович Андрущенко. — Байдуже, що бджола малесенька комаха, але і за нею, за її родиною крилатою в певні періоди потрібен дбайливий догляд.

Інна Чухрій та Сергій Яковенко допомагають відкачувати мед.

ні періоди потрібен дбайливий догляд. Ретельним і яким таким вмілим пасічником і є Дробот.

Ми на пасіку «Хлібороба» нагодилися якраз тоді, коли тут були в розпалі медові жнива, йшла остання цього року викачка меду. Василю Володимировичу в цьому допомагали працівники ПСП Сергій Яковенко та Інна Чухрій. Обоє на пасічному току — не ношачки, допомагали Дроботу «жнивувати» мед і в попередні роки. Отож і чаклували з ножами над щільниками в прохолоді напівпідвалу-зимівни-

ка. Вправними рухами Інна і Сергій зрізали кришечки із сотів і ставили важкі духм'яні рамки в медогонку. Запашний, цілющий мед стікав на дно посудини і його запахом наповнився увесь зимівник. Хоча й посушливе і по-степовому спекотне стояло в Ярошівці нинішнє літо, а з кожної крилатої сім'ї Василь Володимирович одержав за три з половиною десятки кілограмів цілющого меду.

Василь МАРЧЕНКО, фото автора. с.Ярошівка Катеринопільського району

БАЙДУЖЕ, ЩО БДЖОЛА МАЛЕСЕНЬКА КОМАХА,

але і за нею, за її родиною крилатою в певні періоди потрібен дбайливий догляд.